

Nýggir haldarar eiga at venda sær beinleiðis til post-húsið.

SOSIALURIN

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐRALAG

NR. 11.

LEYGARDAGIN
9. FEBRUAR 1963

36. ÁRG.

Landsstýrismenninar endiliga á flog

Íkki fyrr enn hósdagin seinna-partin fór dansk millerflogfarið við Hákon Djuhuusi og Erlendi Paturssyni. Við í ferðini vóru eisini ríkisumboðsmaðurin og landsstýrisins skrivstovustjóri.

Samráðingarnar við ríkisstjórnina fóru fram í gjár, men tær vóruð ikki lidnar og munnu helst halda fram í dag.

Nú teir eru farnir at samráðast við ríkisstjórnina, er tað almannahugsan í Føroyum, at landsstýrismenninir nýta høvi til at samráðast við ríkisstjórnina um yvirtøku-

málini, sosum skúlan, postverkioð og eisini um statsborgarskapin.

Trupult gekst landsstýrismenninum at sleppa av landinum. Týsdagin skuldu teir fara út Vágum við danska millerflogfari, sum var komið eftir teimum; men so nógvur kavi, legðist á flogvøllin, at ikki var farandi. Einir 50 danskir marínusoldatar frá Niels Ebbesen royndu síðan at sópa farleið fyri landsstýrisins loysingar- og fullveðisheimum; men einki bar til. Týskvøldið fóru teir so umboð á Niels Ebbesen, ið vildi flýta teir

til Heilands; men tá teir frættu, at tað vildi taka skipinum eitt samdøgurð at sigla til Heilands settust teir aftur. Mikudagin skuldi Niels Ebbesen flýta teir aftur til Havnar, men teir vóru komnir at sita so væl umboð á danska herskipinum — blíðir vóru menninir — at teir fóru ikki í land í Havn, men fylgdu við skipinum inn á Skálafjørð, haðan Thorshavn síðan flutti teir til Havnar. Endiliga hósdagin eydnaðist tað landsstýrismenninum at sleppa avstað við danska flogfarinum.

Verður Oyndarfjarðar vegurin ikki gjørdur?

Jú, loysingin verður dýr!

Undir síðsta landsstýri varð gjørdur ein fullfjggaður planur, hvareftir vegasambandið skuldi útbyggjast yvir eitt stutt áramál, so av sonnum kundi sigast, at allar bygdir finga samferðstuleiðir sínar útbygdar, so tær ikki framvegis skuldu koma at liggja sum fjørskotin útplass við ongum útvíkingum. Eisini skuldu allar teir smáa og vánaligu veginir breiðkast og setast í stand, asfalt-erast o. t. Útvegir vóru gjøddir fyri at fáa til vega peningailugurnar til hesa útbygging.

Nú gongur fregnin frá, at hetta nýggja landsstýrið ikki er sinnað at fara undir at fara vegaplanin út í livið. Ið hvussu er hava Oyndarfjarðar fingið at vita frá lands-

stýrinum, at teir ikki fáa nakran veg fyrribils — ongin peningur skal vera tókur til hendaðan veg.

Oyndarfjarður er brimpláss og hevur ikki vegasamband við nakra bygd uttan Hellurnar, ið eru eina illa staddir í so máta og Oyndarfjarður er.

Oyndarfjarður er ein meðalsvør bygd og var fyrr eitt av mestastu úttróðrplássum í Føroyum; men so eigasøri tað er fyri samband við onnur plass, hevur tað smáar munnleikar. Tað er tí størsta spæll, at landsstýrið ikki vil reita hond á síðu fyri at dugna teimum.

Hetta er so eitt av teim fyrstu tíðartekninum fyri tí loysingarpólitíki, ið nú skal verða ríkin her á landi, og slið sum hetta munnu fleiri og fleiri fara at koma undan kavi, hvørt eftir annað so við og við. Sum vit koma longur út í loysingaravintýrið.

Hákon Djuhuusi lögmaður hevur fyrr steðgað allari vega- og havnagerð í Føroyum. Um hetta er nakað, ið nú skal endurtaka seg, ella tað einars er ein lutvis steðgan, ið her er talan um, er okkurt ókunnugt, men helst man fara at sviða víða um, so hvørt sum yvirtøkurnar av teim ymsu málunum fara fram.

Hægrí tollur og skattur munu sjálvsagt nakað; men kortini man fara at sansa at ymsi stáðni.

Bispurin í fólkatinginum

KEMUR KONGUR TIL FØR OYAR Í SUMMAR?

Hósdagin var uppskotið frá Kirkjuministarum um varabispin til 1. viðgerð í Fólkatinginum.

Fyri Javnaðarflokkin talaði Jóhan Nielsen, ið helt fyri at setan av varabispí í Føroyum kemur at foyssa eitt gamalt mál, sum mangandi hevur verið ynskilið hjá foyingum og vónaði hann tingsins atúðul.

Jóhan Poulsen viðmælti eisini, men var heldur skilge.

Helst verður innsetan av bispinum í juni/juli, sum tíðindi hava viljað verið við.

Eftir Tingakrossi at døma, so er ikki óhugsandi at kongur kemur

til Føroyar í summar í samband við bispainsetanina og vigsluna av Kristianskirkjuni í Klakksvík.

Herverk

I desember—februar mánaðum í vetur hava verið gjørd ymisk hrevverk á Prentsmiðjuna á Heysbreyt á náttartíð. Vit hava higartil ikki latið við okkum komið; men nú fara vit at keðast av hesum óvevnad, og verður tað at halda fram, fara vit at royna at fáa uppspurt, hvørjir beistagerðirnar hava gjørt, so teir skulu koma at standa til svars fyri tær.

„Tú hevur lovað lyftið tað . . .“

Tað man vera mangur við mær, ið stendur bilsin av støðu Marius Johannessen, nú eftir slitið við javnaðarmenn. Fyri okkum sær tað út, sum hann vil skava útyvir eina gerð, hann ikki er errin av. Hann trætir við P. M. Dam, og royndir at frálægja sær skuldina fyri, at hin gamla samgongan ikki helt fram. Og samtíðis sær tað út, sum hann er skaðfærður.

Ja, hatta fáa vit út av tí, vit lesa. Men vit hava eisini oyru, — og nú vit eisini úti á bygð kunna fylgja eitt sindur við, hvat talað verður á tingi, eru vit betur enn áður for fyrri at meta menn. Og tað er okkurt, ið verður sitandi av tí, ið talað verður har.

Tað eru eisini fleiri enn eg, ið

kvukku við, tá sjálfstýrismenninir, hvørt eftir annan komu fram á roðarapallin og meira at siga breggjandi, legdu ríkan við, at sjálfstýrisflokkin kravdi: skúlan yvirtikan. Hetta var undir orðskiftinum um lögmannsroðuna, og um tað so var Niels Winther Poulsen landsstýrismaður, so var hann ikki hin linasti, tó hann ikki var tingmaður.

Eg minnst væl, at eg helt fyri við granna mín, ið staddur var inni hjá mær:

„So, nú er leyst!“
Hann bað meg ikki tvætla. Teir meintu einki við tað. Okkurt skuldu teir siga, fyri at visa seg sum rættar menn.

Tað var gaman í, sváraði eg hon um, at teir kanska ikki meintu tað, men nú høvdu loysingaflokkarnir fingið fastatøkur á teimum, og seinna dagin mundu teir fara at sleppa táknum. Hvørt vil standa sum orðloysingur?

Tann dagin, undir umrøðum av lögmannsroðuni, rokna vit her um leiðir, at samgongan varð slitin í veruleikanum.

Eitt annað er, at vóru teir rættir menn, so søgdu teir samgonguna upp, aðrenn farið varð í valurstruna, tá kanska hevði verið ódnur vísi vorið í dag.

Javnaðarmáður.

Jens O. Krag, statminisari, ið leiðir samráðingarnar við teir føroysku landsstýrismenninar um føroyska 12-fjórðingsmarkið.

Útvarpsskráin

Umframt teir vanligu sendingarnar verður sent hetta:

I kvøld: Aktuelt. — Leygar-kvøldsløg. — Kvøding. — Kendir sangarar syngja. — Gomul dansløg.

Mánamorgun: Kl. 0815—0845 Skúlaútværp. Føroyskt fyri aldursflokkin 14—15 ár. Evni: Brynhildartáttur. Kl. 0915—0945 sama sending.

Mánakvøld: Úr ymsum heraðshornum. Klassisk grammofonkonsert.

Týskvøld: Barnaútværp. — Hesar plátur vil eg hoyra.

Mikukvøld: Spurnakapping (Næmingar úr prelinnerskúlanum í Havn móti Miðvágs/Sandavágs-skúlanum á Gílganesi). — Operettu og visuløg.

Hóskvøld: 7. partur av framhalds søguni »Útróðramenne« eftir Hans Kirk. — Tónleikur fyri hálvvaksin.

Friggjakvøld: Jens Pauli Heinesen: Seinni partur av fyrileisrinum »Kanska um 100 ár — ella ein ferð til Berlin.« — Tónleikur.

Fastsettur

fyrir stuldur

I Keypmannahavn er ein 29 ára gamall kassameisari í eini handilsfyrstøku, fastsettur fyri stuldur. Hann hevur í 3½ ár drigið undir seg 800 túsund krónur.

Føroyska húsið í Keypmannahavn

Føroyska kvinnufelagið í Keypmannahavn biður okkum minna á, at tað nú selir lutseðlar í Føroyum til frama fyri tað føroyska húsið í Keypmannahavn, og biður øll um at styðja felagið við at keypa seðlar.

Fuglfirðingar koma at bíða eftir Godot

Ætlanin var, at sjónleikurin: »Bíða eftir Godot« skuldi verða spældur í Fuglafirði í kvøld og í annakvøld. Men veðurlíkindini hava lagað seg so — við kava og herðslu — at fuglfirðingar koma at bíða eftir Godot nakað enn.

I annakvøld kl. 6 verður hesin sjónleikur spældur í Sjótleikarhúsinum, seinasta ferð, sigst. Síðani verður farið til Fuglafirðar, tá líkindini verða til tess.

Stirling Moss

hin navnframi enski kørararin skal nú skiljast frá konuni, verður sagt. Fyri einum ári síðan fekk hann stóran skaða undir eina kipping. Konan hevur havið so ringar nervar, at hon hevur ikki tolt hans ara váðiliga kappingar.

Hvør verður formaður?

Enski arbeidarflokkurin stríðast enn við at velja nýggja formannin. Við fyrstu atkvøðugreiðsluna varð James Callaghan strokin, hann fekk fægstar atkvøðurnar. Wilson og Brown finga ávikavist 190 og 88 atkvøður, men tær 69 atkvøðurnar, sum í fyrsta umfari fullu til Callaghan verða nú avgerðandi, um tað verður Brown ella Wilson?

Hetta verður so dysturin, sum teir 247 parlamentsliminir í enska arbeidarflokkinum nú skulu taka støðu til.

Verkfallið í Danmark?

Høst samráðingar í longri tíð eru farnar fram í Danmark millum arbeidarfelag og arbeisgevarafelag, hevur tað ikki eydnast, at fáa sennu í lag í øllum fakkfeløgum.

Tað eru serliga liminir innanfyri »Specialarbejderforbundet«, hvørs formaður er Alfred Petersen, sum krevja hægrí løn — í hesum fakkfelag liggja lønirnar lægstar í Danmark.

Fakkfelagið telur 250.000 limin og kann koma at nerva øll vinnu-øki, um sáttmálasemia ikki fæst í lag.

Fakkfelagið hevur longu givið fyrstu verkfallsávaringina.